Υπολογιστική Γεωμετρία με χρήση της Python

from pycompgeom import *

Χριστόδουλος Φραγκουδάκης

ΕΜΠ - Κέντρο Υπολογιστών

Άνοιξη 2014

Το πρόγραμμα "Hello World!" σε τρεις γλώσσες προγραμματισμού:

```
C++ #include <iostream.h>
    void main() {
        cout << "Hello, world!" << endl;
    }

Java public class HelloWorld {
        public static void main(String[] args) {
            System.out.println("Hello World!");
        }
    }
}</pre>
```

Python print "Hello World!"

- Multi paradigm: object orientation, structural programming, functional programming, ...
- Έχει δυναμικούς τύπους και πολύ καλή διαχείριση μνήμης.
- Είναι εύκολα επεκτάσιμη (small core, large standard library, extensible interpreter).
- Η σύνταξη είναι καθαρή, αραιή και άμεση.
- Απορρίπτει το motto της Perl:

There is more than one way to do it.

και υϊοθετεί το:

There sould be one *obvious* way to do it.

- Οι μεταβλητές δεν έχουν τύπο και δεν χρειάζονται δήλωση.
- Οι μεταβλητές εμφανίζονται όταν καταχωρούμε σε αυτές και εξαφανίζονται όταν δεν τις χρησιμοποιούμε.
- Η καταχώρηση γίνεται με τον τελεστή = και η σύγκριση με τον τελεστή ==
- Μπορούμε να καταχωρίσουμε σε πολλές μεταβλητές ταυτόχρονα:

```
x, y, z = 1, 2, 3
first, second = second, first
a = b = 123
```

- Τα blocks υποδεικνύονται μόνο μέσω εσοχών (indentation) κειμένου (όχι BEGIN/END ή αγκύλες).
- Συνηθισμένες δομές ελέγχου:

```
if x < 5 or 10 < x < 20:
    print "The value is OK."
for i in [1,2,3,4,5]:
    print "This is iteration number", i
# Print out the values from 0 to 99 inclusive.
for value in range(100):
    print value
while x >= 0:
    print "x is still not negative."
    x = x-1
```

Αλληλεπίδραση με το χρήστη:

```
x = input("Please enter a number:")
print "The square of that number is", x*x
```

 Αποθήκευση εισόδου αυτολεξεί σαν αλφαριθμητικό και έλεγχος σφάλματος:

```
x = raw_input("Please enter a number:")
try:
    y = int(x)
    print "The square of that number is", y*y
except:
    print "That was not a number!"
```

Θεωρήστε τη δομή της λίστας σαν ετερογενή πίνακα:

```
name = ["Poppins", "Mary"]
x = [[1,2,3],[y,z],[[[]]]]
print len(x) # prints 3
```

Δεικτοδότηση στις λίστες (το πρώτο στοιχείο έχει δείκτη 0):

```
print name[1], name[0] # prints "Mary Poppins"
name[0] = "Shelley"
```

Τεμαχισμός στις λίστες:

```
x = ["super","cali","fragi","listic","expial","idocious"]
print x[3:5] # prints ["listic", "expial"]
print x[:2] # prints ["super", "cali"]
print x[4:] # prints ["expial", "idocious"]
print x[-3] # prints "listic"
```

Τα λεξικά είναι μη ταξινομημένες λίστες και η δεικτοδότηση γίνεται με κλειδιά:

```
book = {'author':"Mary Shelley", 'title':"Frankenstein",\
   'year':1831}
print book['author'] # prints 'Mary Shelley'
book['title'] = "Mary Poppins"
```

- Τα λεξικά μπορούν να περιέχουν άλλα λεξικά ή και λίστες.
- Και οι λίστες μπορούν να περιέχουν λεξικά.

Ορισμός συνάρτησης:

```
def square(x):
    return x * x

print square(2) # Prints 4
```

Οι παράμετροι περνάνε "by assignment":

```
def f(x):
    x = 0
y = 1
f(y)
print y # Prints 1
```

```
def change(some_list):
    some_list[1] = 4
x = [1,2,3]
change(x)
print x # Prints out [1,4,3]
```

```
def addition(x,y):
    return x+y

print addition(1,2)  # prints 3
print addition('dobe','dobedo')  # prints dobedobedo
print addition(1.25, 5.36)  # prints 6.61
```

Δήλωση κλάσης:

```
class Basket:
   # Always remember the *self* argument
   def __init__(self, contents=None):
        self.contents = contents or []
   def add(self, element):
        self.contents.append(element)
   def print_me(self):
        result = ""
        for element in self.contents:
            result = result + " " + `element`
        print "Contains:" + result
```

- Όλες οι μέθοδοι έχουν το έξτρα όρισμα self.
- Διάφορα προκαθορισμένα ονόματα μεθόδων έχουν ιδιαίτερη σημασία για τα αντικείμενα.
- ► Το όνομα __init__ καθορίζει τη συνάρτηση που θα κληθεί όταν δημιουργηθεί ένα αντικείμενο της κλάσης.
- Τα ορίσματα στις μεθόδους μπορεί να είναι προαιρετικά και να έχουν προκαθορισμένη τιμή:

```
def foo(self, bar=32):
    ...
```

Η foo μπορεί να κληθεί με 0 ή 1 όρισμα. Αν δεν δοθεί όρισμα τότε η παράμετρος bar θα έχει την τιμή 32.

- ▶ Οι μέθοδοι καλούνται σαν object.method(arg1,arg2)
- Τα backquote (``) μετατρέπουν ένα αντικείμενο στην αλφαριθμητική του αναπαράσταση:

```
element = 1
print `element` # prints 1
print 'element' # prints element
```

- Το σύμβολο + ενώνει δύο λίστες.
- Τα αλφαριθμητικά είναι λίστες χαρακτήρων, επιδέχονται δηλαδή δεικτοδότηση, τεμαχισμό και τη χρήση της συνάρτησης len

- Κάθε τιμή μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν λογική τιμή: οι "άδειες" τιμές [], 0, "" και None αναπαριστούν το false.
- Οι λογικές εκφράσεις αποτιμούνται με lazy evaluation: a and b, av το a είναι false επιστρέφει την τιμή του, αλλιώς επιστρέφει την τιμή του b. Αντίστοιχα για το or.
- Μπορούμε λοιπόν να γράφουμε σύντομα και κομψά:

```
print a or b
```

αντί του

```
if a:
    print a
else:
    print b
```

Χρήση της κλάσης Basket:

```
b = Basket(['apple','orange'])
b.add("lemon")
b.print_me
```

Χρήση της προκαθορισμένης μεθόδου __str__:

```
Class Basket:
...
def __str__(self):
    result = ""
    for element in self.contents:
        result = result + " " + `element`
    return "Contains:"+result
...
b = Basket(['apple','orange'])
print b
```

- Χρήσιμες συναρτήσεις και κλάσεις τοποθετούνται σε modules που πρέπει να κληθούν για να χρησιμοποιηθούν:
- Για να χρησιμοποιήσουμε τη μέθοδο split από το standard module string:

```
import string
x = string.split(y)
```

είτε:

```
from string import split
x = split(y)
```

Τη στιγμή του import εκτελείται όλος ο κώδικας του module. Αν θέλουμε το πρόγραμμα να είναι και module και εκτελέσιμο τότε προσθέτουμε στο τέλος:

```
if __name__ == "__main__":
    go() # any python code
```

Έλεγχος σφαλμάτων:

```
def safe_division(a,b):
    try:
        return a/b
    except ZeroDivisionError:
        return None
```

ή

```
try:
    unsafe_division(a,b):
except ZeroDivisionError:
    print "Something was divided by zero in unsafe_division"
```

 Στις περιπτώσεις όπου "φυσιολογικά" δεν πρέπει να υπάρχει πρόβλημα, αλλά κάποιο πρόβλημα "μπορεί να" υπάρξει η χρήση των exceptions είναι καλή πρακτική.

Χρήση του ίδιου κώδικα για διαφορετικούς τύπους δεδομένων

```
def insertion sort(sequence):
  for j in range(1, len(sequence)):
    key = sequence[j]
    i = j-1
    while i >= 0 and sequence[i] > key:
      sequence[i+1] = sequence[i]
      i = i - 1
    sequence[i+1] = kev
  return sequence
print insertion sort([2,7,5,3])
print insertion sort(['s','c','f','l','e','i'])
print insertion_sort([('b',(2,1)),('a',(9,7)),('b',(1,1))])
# prints:
# [2, 3, 5, 7]
# ['c', 'e', 'f', 'i', 'l', 's']
\# \lceil ('a', (9, 7)), ('b', (1, 1)), ('b', (2, 1)) \rceil
```

Υπολογιστική Γεωμετρία

Γιατί με χρήση της Python;

Σχεδόν μοιάζει με ψευδογλώσσα:

```
def factorial(num):
    return 1 if num==1 else num*factorial(num-1)

def symmetric_difference(set1, set2):
    return [x for x in set1 if x not in set2] +
        [x for x in set2 if x not in set1]
```

- "Οι μπαταρίες περιέχονται μέσα στη συσκευασία":
 - εξαιρετική τεκμηρίωση μέσα στην ίδια τη γλώσσα,
 - πληθώρα ενσωματωμένων δομών δεδομένων,
 - πληθώρα βιβλιοθηκών για επιστημονικούς υπολογισμούς,
 - ενθουσιώδη κοινότητα.

 Μια κλάση της Python που υλοποιεί στιγμιότυπα σημείων στο επίπεδο (περιέχεται στο αρχείο κειμένου point.py):

```
class Point2(object):
    def __init__(self, x, y):
        self.x = x
        self.y = y
    def __repr__(self):
        return "Point2(%s, %s)" % (self.x, self.y)
```

 Μια κλάση της Python που υλοποιεί στιγμιότυπα σημείων στο επίπεδο (περιέχεται στο αρχείο κειμένου point.py):

```
class Point2(object):
    def __init__(self, x, y):
        self.x = x
        self.y = y
    def __repr__(self):
        return "Point2(%s, %s)" % (self.x, self.y)
```

Παράδειγμα χρήσης στον διερμηνέα:

```
>>> from point import Point2
>>> a, b = Point2(7.32, 0), Point2(0.12342, -10.23241)
>>> print a,b
Point2(7.32, 0) Point2(0.12342, -10.23241)
>>>
```

Εμπλουτισμένη κλάση για τα σημεία:

```
class Point2(object):
 def init (self, x, y):
    self.x. self.v = x. v
  def __repr__(self):
    return "Point2(%s, %s)" % (self.x, self.y)
  @classmethod
  def from point2(cls, point2):
    return cls(point2.x, point2.y)
  @classmethod
  def from tuple(cls, tup):
    return cls(tup[0], tup[1])
  @property
  def coordinates(self):
    return self.x, self.y
  @coordinates.setter
 def coordinates(self, tup):
    self.x, self.y = tup[0], tup[1]
```

Παράδειγμα χρήσης της εμπλουτισμένης κλάσης στον διερμηνέα:

```
>>> from point import Point2
>>> p1 = Point2(3.5,-4)
>>> p2 = Point2.fromPoint2(p1)
>>> p3 = Point2.fromTuple(p2.coordinates)
>>> print p1, p2, p3
Point2(3.5, -4) Point2(3.5, -4) Point2(3.5, -4)
>>>
```

Αναπαράσταση ευθυγράμμων τμημάτων

 Μια κλάση της Python που υλοποιεί στιγμιότυπα ευθυγράμμων τμημάτων στο επίπεδο:

```
class Segment2(object):
    def __init__(self, start, end):
        self.start = start
        self.end = end
    def __repr__(self):
        return "Segment2(%s, %s)" % (self.start, self.end)
```

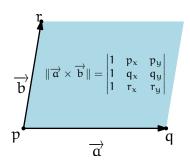
Αναπαράσταση ευθυγράμμων τμημάτων

Παράδειγμα χρήσης στον διερμηνέα:

```
>>> from point import Point2
>>> from segment import Segment2
>>> p = Point2(1.2, 3.21)
>>> q = Point2(-2, 2.34)
>>> s = Segment2(p, q)
>>> print s
Segment2(Point2(1.2, 3.21), Point2(-2.0, 2.34))
```

Εμβαδό τριγώνου

- **Α** Από το σχολείο: $E = \frac{\beta \dot{\alpha} \sigma \eta \times \dot{\nu} \psi \sigma \varsigma}{2}$
- ► Το τρίγωνο δίνεται σαν μια τριάδα σημείων $p, q, r = (p_x, p_y), (q_x, q_y), (r_x, r_y)$
- ► Το εξωτερικό γινόμενο δύο διανυσμάτων έχει μέτρο ίσο με το εμβαδό του παραλληλογράμμου που ορίζουν.

Υπολογισμός του εμβαδού

 Μια συνάρτηση Python που υπολογίζει το διπλάσιο του εμβαδού του τριγώνου pgr:

```
def area2(p, q, r):
    return (r.y-p.y) * (q.x-p.x) - (q.y-p.y) * (r.x-p.x)
```

Παράδειγμα χρήσης στον διερμηνέα:

```
>>> from point import Point2
>>> from utilities import area2
>>> p = Point(0, 0)
>>> q = Point(3, 0)
>>> r = Point(0, 4)
>>> area2(p, q, r)
12.0
>>> area2(q, p, r)
-12.0
>>> area2(p, q, q)
0.0
>>>
```

Πρόσημο του εμβαδού

- Κανόνας του δεξιού χεριού.
- ▶ Θετικό εμβαδό στο τρίγωνο pqr σημαίνει ότι το διάνυσμα $\overrightarrow{a} = \overrightarrow{pq}$ πρέπει να στρίψει αριστερά για να βρει το $\overrightarrow{b} = \overrightarrow{pr}$.
- Με άλλα λόγια, θετικό εμβαδό στο τρίγωνο pqr σημαίνει ότι το σημείο r βρίσκεται στα αριστερά του pq.
- Αρνητικό εμβαδό στο τρίγωνο qpr σημαίνει ότι το σημείο r βρίσκεται στα δεξιά του qp
- Μηδενικό εμβαδό στο τρίγωνο pqr σημαίνει ότι τα σημεία p, q, r είναι συνευθειακά.

Κατηγορήματα Προσανατολισμού

 Συναρτήσεις της Python που υλοποιούν κατηγορήματα προσανατολισμού:

```
def ccw(p, q, r):
  return area2(p, q, r) > 0
def cw(p, q, r):
  return area2(p, q, r) < 0
def collinear(p, q, r):
  return area2(p, q, r) == 0
def between(p, q, r):
  if not collinear(p, q, r):
    return False
  if p.x != q.x:
    return p.x <= r.x <= q.x or p.x >= r.x >= q.x
  else:
    return p.v <= r.v <= q.v or p.v >= r.v >= q.v
```

Κατηγορήματα Προσανατολισμού

Παράδειγμα χρήσης στον διερμηνέα:

```
>>> from point import Point2
>>> from predicates import *
>>> p = Point2(-0.00342324, 2.03424345)
>>> q = Point2(23.47029054, 3.34344444)
>>> r = Point2(-2.1, -23.00009389)
>>> ccw(p, q, r)
False
>>> cw(p, q, r)
True
>>> collinear(p, q, r)
False
>>> collinear(p, q, q)
True
>>> collinear(q, q, q)
True
```

Διάταξη σημείων

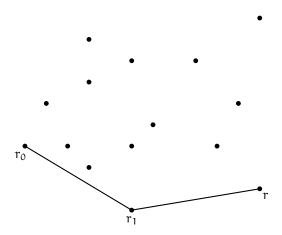
Υλοποίηση λεξικογραφικής διάταξης για τα στιγμιότυπα της κλάσης Point:

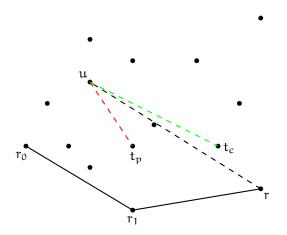
```
class Point2(object):
 def eq (self, other):
    return (self.x. self.v) == (other.x. other.v)
 def ne (self, other):
    return (self.x. self.v) != (other.x. other.v)
  def lt (self, other):
    return (self.x, self.y) < (other.x, other.y)</pre>
  def at (self. other):
    return (self.x, self.y) > (other.x, other.y)
  def le (self. other):
    return (self.x, self.y) <= (other.x, other.y)</pre>
  def ge (self, other):
    return (self.x, self.y) >= (other.x, other.y)
    . . .
```

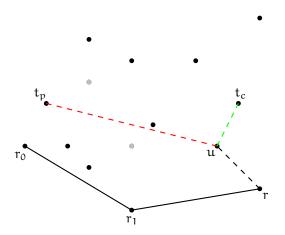
Διάταξη σημείων

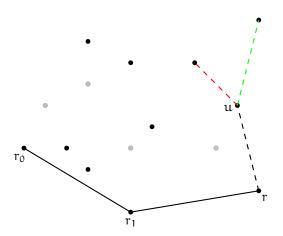
Παράδειγμα χρήσης στον διερμηνέα:

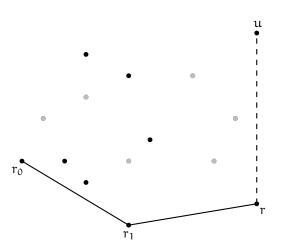
```
>>> from point import Point2
>>> p1 = Point2(3.4)
>>> p2 = Point2(3.3)
>>> p3 = Point2(2,4)
>>> p4 = Point2(2,2)
>>> p5 = Point2(0,4)
>>> point list = [p1, p2, p3, p4, p5]
>>> for point in sorted(point list):
       print point
Point2(0, 4)
Point2(2, 2)
Point2(2, 4)
Point2(3, 3)
Point2(3, 4)
```

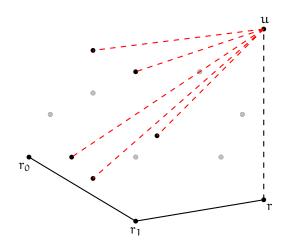

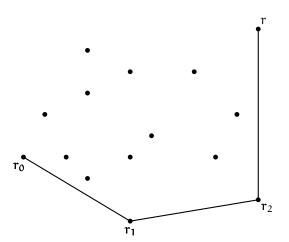

Αλγόριθμος του Jarvis για ΚΠ2

Υλοποίηση στην Python

```
from pycompgeom.predicates import *
import random
def jarvis(points):
  r = r0 = min(points)
 hull = [r0]
 u = None
 while u <> r0:
    u = random.choice(points)
    for t in points:
      if cw(r,u,t) or collinear(r,u,t) and between(r,t,u):
        u = t
    r = u
    points.remove(r)
    hull.append(r)
  return hull
```

Αλγόριθμος του Jarvis για ΚΠ2

Σύγκριση αλγόριθμου και υλοποίησης

Αλγόριθμος

Είσοδος: Σύνολο S αποτελούμενο από η σημεία στο επίπεδο. Έξοδος: Η αλυσίδα των ακμών και των κορυφών του ΚΠ2.

- 1. Τρέχουσα κορυφή r=r0 είναι το "μικρότερο" σημείο.
- 2. Αρχικοποίηση αλυσίδας κορυφών με r. S=S-{r}.
- Έστω r η τρέχουσα κορυφή και u που ανήκει στο S ένα οποιοδήποτε σημείο που δεν έχει επιλενεί ως κορυφή.

```
Για κάθε σημείο t που ανήκει στο S-{u}:
αν ισχύει CW(r,u,t),
ή αν r,u,t συνευθειακά και υ εσωτερικό του (r,t)
τότε θέσε u=t
```

```
    Αν u=rθ τερμάτισε, αλλιώς
r=u, S=S-{r},
πρόσθεσε στην αλυσίδα των κορυφών το r,
συγέχισε στο βάμα 3.
```

Υλοποίηση στην Python

```
from pycompaeom import *
import random
def iarvis(S):
  r = r\theta = min(S)
 hull = [r0]
  u = None
 while u <> r0.
      u = random.choice(S)
      for t in S:
          if cw(r,u,t) or \
            collinear(r,u,t) and between(r,t,u):
            u = t
      r = u
      S.remove(r)
      hull.append(r)
  return hull
```

Αλγόριθμος του Andrew για ΚΠ2

Ιδέα

- Εξετάζουμε τα σημεία με αύξουσα λεξικογραφική σειρά.
- Τα δύο πρώτα σημεία αρχικοποιούν το άνω περίβλημα (αΠ) και το κάτω περίβλημα (κΠ).
- Σε κάθε βήμα τηρούμε το αΠ (κΠ) σαν μια cw (ccw) λίστα σημείων.
- Κάθε επόμενο σημείο ρ ενημερώνει το αΠ και το κΠ εξετάζοντας τη στροφή των δύο τελευταίων κάθε λίστας προς το p:
 - Όσο η στροφή είναι ccw κάνουμε ρορ από τη λίστα του αΠ.
 - Όσο η στροφή είναι cw κάνουμε pop από τη λίστα του κΠ.
 - Προσθέτουμε το p στο τέλος των λιστών αΠ και κΠ.
- Επιστρέφουμε τις λίστες αΠ και κΠ ή τις συγχωνεύουμε κατάλληλα για να πάρουμε το κυρτό περίβλημα.

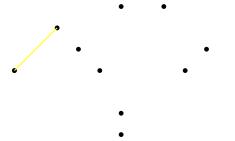
Παράδειγμα

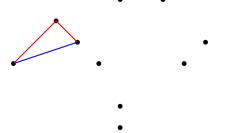
• •

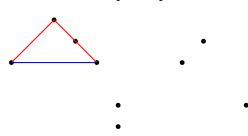
•

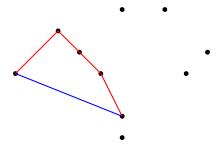
•

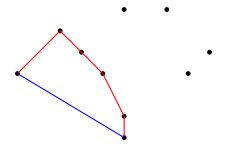
•

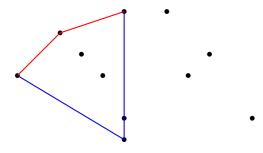

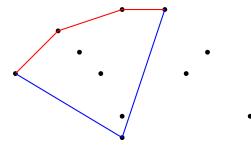

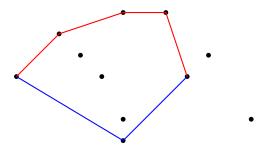

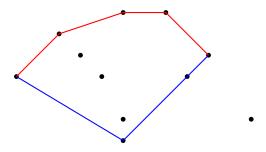

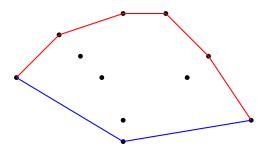

Αλγόριθμος του Andrew για ΚΠ2

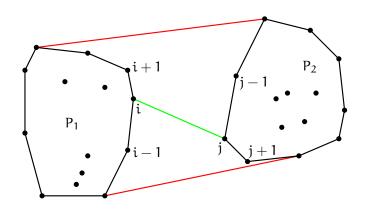
Υλοποίηση στην Python

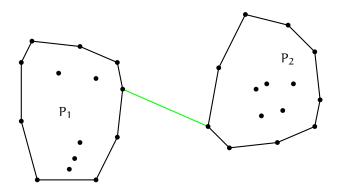
```
def andrew(points, return hull=True):
  upper = []
  lower = []
  for p in sorted(points):
    while len(upper)>1 and ccwon(upper[-2], upper[-1], p):
      upper.pop()
    while len(lower)>1 and cwon(lower[-2], lower[-1], p):
      lower.pop()
    upper.append(point)
    lower.append(point)
  if return hull:
    return lower[:-1]+ [x for x in reversed(upper[1:])]
  else:
    return upper, lower
```

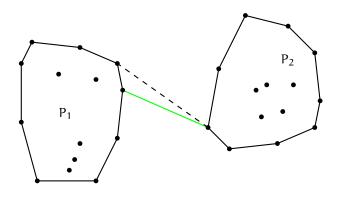
- Επιστρέφει το κυρτό περίβλημα σαν μια ccw λίστα σημείων.
- Αν η παράμετρος return_hull είναι False επιστρέφει δύο λίστες για το αΠ και το κΠ σε cw και ccw σειρά αντίτοιχα.

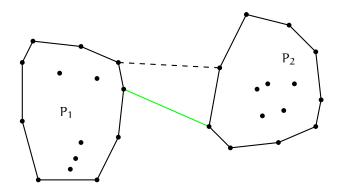
- Υπολογίζουμε το σημείο με την κεντρική τετμημένη και χωρίζουμε το αρχικό σημειοσύνολο στα δύο αντίστοιχα υποσύνολα.
- Εφαρμόζουμε τον αλγόριθμο για τα ΚΠ των δύο υποσυνόλων.
- Συνθέτουμε το συνολικό ΚΠ από τα δύο κυρτά περιβλήματα.
- Σύνθεση: εντοπισμός ακμών (γέφυρες) του συνολικού ΚΠ που ∉ σε κανένα από τα δύο ΚΠ των υποπροβλημάτων.
- Οι γέφυρες ενώνουν μια κορυφή του αριστερού ΚΠ με μια κορυφή του δεξιού ΚΠ.
- Η πάνω γέφυρα, από τα αριστερά προς τα δεξιά, αφήνει στα δεξιά τις υπόλοιπες κορυφές των ΚΠ των υποπροβλημάτων.
- ► Η κάτω γέφυρα, με την ίδια φορά, αφήνει στα αριστερά τις υπόλοιπες κορυφές των ΚΠ των υποπροβλημάτων.

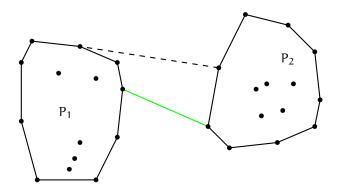
Βήμα σύνθεσης των υποπροβλημάτων

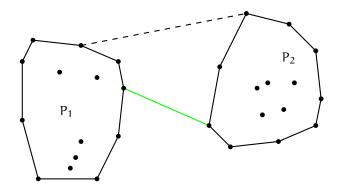

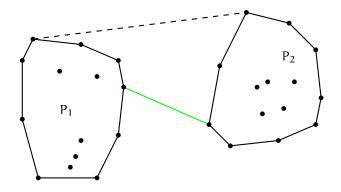

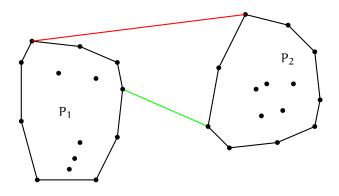

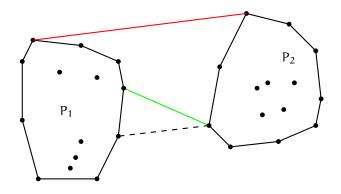

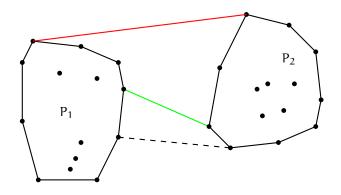

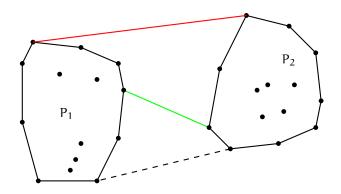

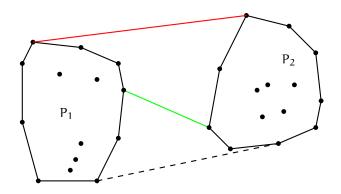

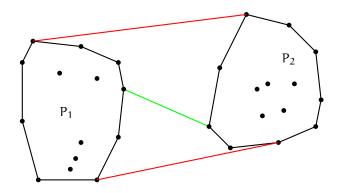

Υλοποίηση της σύνθεσης των υποπροβλημάτων στην Python

```
def find upper bridge(polygon1, polygon2):
  i = polygon1.index(max(polygon1.vertices))
  j = polygon2.index(min(polygon2.vertices))
  i changed = j changed = False
  while not i changed and not j changed:
    if not ccw(polygon1[i], polygon1[i+1], polygon2[j]):
      i = i+1
      i changed = True
    else:
      i changed = False
    if not cw(polygon2[j], polygon2[j-1], polygon1[i]):
      i = i-1
      i changed = True
    else:
      j changed = False
  return Segment2(polygon1[i], polygon2[i])
```